

Helle Thorning-Schmidts tale ved Socialdemokraternes partikongres

Taler

Helle Thorning-Schmidt
Statsminister

Dato

20. september 2014

Sted

Aalborg

Kære kongres.

Socialdemokraterne har nu stået i spidsen for regeringen i tre år. Meget er gjort. Meget venter på at ske. Meget er på spil.

Derfor: Vi skal vinde valget.

For tiden er ikke til en ny omgang tvivlsomme skattelettelser. Tiden er ikke til nye eksperimenter med trygheden.

Kære kongres.

For en uge siden stod jeg her som gæst hos 3F Industri. 3F's formand Per Christensen opsummerede det ganske enkelt: Det vigtigste regeringen har gjort er at føre Danmark trygt gennem krisen. Velfærdssamfundet har bestået sin eksamen.

Jeg er enig med Per.

Arbejdsløsheden går ned. Beskæftigelsen går op. Mennesker kommer i arbejde. Det skal ikke sættes over styr.

Danmark er et enestående land. Der findes få steder i verden, hvor tilliden mellem mennesker er større. Der findes få steder i verden, hvor afstanden mellem rig og fattig er mindre.

Det er ikke kommet af sig selv. Det er skabt gennem en politisk kamp med Socialdemokraterne i spidsen.

Og tro mig: Når vi i Danmark har et velfærdssamfund, så er det ikke på grund af de borgerlige partier. Så er det på trods.

Det er nu, vi skal holde fast. Det er nu, vi skal sikre, at vi får den bedst uddannede generation i danmarkshistorien. Det er nu, vi skal løfte den frie og lige adgang til sundhed.

Det er nu, vi skal tage hul på det næste kapitel i velfærdssamfundets historie.

Derfor skal vi vinde det valg.

Men jeg er også helt åben om, at vejen frem ikke er snorlige.

For hvorfor kan man ikke bare ordne det med dagpengene? Hvorfor taler regeringen så meget om økonomi? Er der råd til velfærden om fem og ti år? Betyder det noget, hvem der har ansvaret? Og hvad skal man egentlig tænke om en verden, som er i opbrud?

Det er de spørgsmål, jeg møder, når jeg kommer rundt. Det er de spørgsmål, I møder. Man skal ikke tage fejl. Danskerne er dybt optaget af fremtiden.

Og ved I hvad? Der er kun os til at svare ærligt på de spørgsmål.

Tag Venstre. Glem alle fromme håb om, at de hiver deres plan op af skuffen. Der er en grund til, at de holder den hemmelig. Og de skal jo også lige finde ud af, hvem der fører ordet i formandskabet dén dag.

Dansk Folkeparti? Tjah. De vil helt sikkert gerne svare. De svarer på alt. Og helst det du gerne vil høre dén dag. Der er bare ét emne, de altid glider uden om: Hvad koster det?

Så er det lettere med de andre borgerlige. Liberal Alliance og De Konservative kan du slet ikke nå at spørge, før de siger skattelettelser.

Nej, det er ikke hos højrefløjen, at de gode svar findes.

Vi er socialdemokrater. Vi ser fremad. Det har vi altid gjort. Vi har aldrig været

maskinstormere. Vi tror på fremskridt og fremdrift. Vækst og arbejdspladser. Tryghed.

Vi tror på det Danmark, vi kender. Revolutioner og eksperimenter både til højre og til venstre - lader vi de andre om.

Men vi ved også, at vi kan gøre Danmark bedre. Bedre skoler. Bedre ældreomsorg. Bedre boliger. Bedre kræftbehandling. Mindre kriminalitet. Et renere miljø. Bedre levevilkår for dem, der lever i samfundets blinde vinkler.

Der skal nok være nogen, som ved bedre, og synes det er småt og lidt ligegyldigt. At det ikke er grandios og heroisk. For os derimod, er det store og rigtige forandringer i mange menneskers liv.

Budskabet fra denne kongres er enkelt og klart. Vi kan få et Danmark, hvor alle kommer med. Men det kræver, at vi vælger det. Aktivt. Og hver dag. Det er et langt sejt træk.

Jeg skal være den første til at sige, at det er lettere sagt end gjort. Danmark er i bevægelse og verden er i forandring.

Jeg tror, at mange har en oplevelse af, at vi lever i en tid med meget uro og nye farer.

I sommer blev et passagerfly skudt ned over Ukraine. Om bord var helt uskyldige mænd, kvinder og 80 børn. Sygdomme i vest-Afrika spreder sig hurtigt og voldsomt.

Danmark er et lille land. Men vi har en god tradition for at gøre en forskel, hvor vi kan. Vi er et land, vores venner kan regne med.

Derfor er det også vigtigt, at vi aktivt kæmper mod det, der sker i det nordlige Irak.

Terrororganisationen IS trækker et blodigt spor af ødelæggelse og død efter sig.

IS ønsker en åben krig mod de værdier, som vi betragter som forudsætningen for vores frihed. Derfor står vi sammen med vores allierede i kampen mod IS.

Man kan regne med Danmark.

Men selv om krigen kan synes langt væk, så er den desværre ganske tæt på. Vi ved, at unge fra Danmark rejser til Syrien for at gå i krig. Vi ved, at unge dræber og dør i den vildfarelse, at de er martyrer.

Jeg har kun foragt tilovers for dem. De er en skændsel.

Det samme gælder de hadefulde miljøer i Danmark, som manipulerer unge ind på et spor, der kun bringer ødelæggelse.

Hvis jeres had mod Danmark og vores allierede er så stærkt og dybfølt, at vold er jeres løsning, så husk en ting: det er frivilligt at forlade landet.

Og til de unge, som føler sig fristet, vil jeg sige følgende: I kan kun blive sprunget i luften én gang. Bliv hjemme. Tænk på jeres far og mor. Det er ikke kun jer selv, I svigter. Det er jeres nærmeste.

Tænk jer om.

Jeg vil slå helt fast; vi forsvarer os mod ekstremismen. Og nu tager vi nye redskaber i brug.

Er der en mistanke om, at en person planlægger at tilslutte sig fanatikere som IS, så inddrager vi passet.

Er du i Danmark på en opholdstilladelse, men drager af sted for at blive en del af volden, så behøver du ikke at komme tilbage. Vi inddrager din opholdstilladelse.

Det stærkeste værn mod folkestyrets fjender bygger vi i fællesskab.

Konflikten i Syrien er en menneskelig tragedie, som der kun findes en politisk løsning på.

Danmark står for en stærk international solidaritet. Vi har hjulpet med at fragte giftgasser ud af Syrien. Vi er gået forrest, når det handler om nødhjælp.

Men uanset hvad så rokker det ikke ved, at borgerkrigen har sendt millioner på flugt. Og det betyder, at der også er kommet flere syriske flygtninge til vores del af verden.

Det kan vi mærke i Danmark. Det er mange år siden, at antallet af asylansøgere har været så højt.

De borgerlige siger, at det er fordi regeringen har lempet reglerne. Det er endnu en urigtig påstand fra de borgerlige.

Vi overtog VKO's asyllov uden at ændre så meget som et komma i den. Det gør vi nu. Et stort komma.

Vi vil indføre en tidsbegrænset opholdstilladelse til flygtninge, der ikke er personligt forfulgt. Man skal rejse hjem, så snart forholdene tillader det.

Det er både ordentligt og rimeligt.

Kære kongres.

Netop i en urolig tid er der brug for et kompas. Der er nok, som lokker med lette løsninger og charmerende politiske trick. Vores kompas bygger på vores værdier om solidaritet mellem mennesker og ansvar for fællesskabet.

Jeg møder mange mennesker, som siger til mig: Vi kan ikke kende vores parti. Hvorfor taler du hele tiden så meget om økonomi.

De har jo ret i, at vi har brugt meget krudt på at få styr på dansk økonomi. Det var der brug for. Under krisen mistede vi over 100.000 private arbejdspladser. Vi var ét af de OECD-lande, som oplevede det største fald i vores velstand.

VKO-flertallet handlede ikke i tide. Først sagde den ældre Rasmussen, at de økonomiske lærebøger skulle skrives om. Nej, det skulle de så ikke alligevel. Og så sagde han farvel. Derefter sagde den yngre Rasmussen: vi er ude af krisen. Det var vi så ikke alligevel.

10 år med VKO var dyrt for Danmark.

Budgetterne holdt ikke. Vigtige reformer blev udskudt. Konkurrenceevnen blev forsømt. Det var lettere at gøre det, som var rart end det, som var rigtigt.

Det er det altid. Det kan godt være, det er smart politisk købmandskab. Men det er ikke politisk lederskab.

Den opgave har vi taget på os. Igen.

Derfor har økonomi fyldt så meget de seneste år. 2020-plan. Budgetlov. Oprydning i den finansielle sektor. Reform af SU, kontanthjælp og førtidspension.

Men lad os nu ikke falde i den fælde, som mange af vores venner ikke mindst dem ude på venstrefløjens forsøger at opstille. De siger, at en ansvarlig økonomisk politik er det samme som en blå økonomisk politik.

Men det er forkert. Og uanset hvor mange gange det bliver gentaget, så bliver det aldrig sandt.

Lad os huske på, at de borgerlige vil give skattelettelse som universal kur. Det kan jo ikke undre, for hvis man kun kan bruge en hammer, så ligner alle udfordringer et søm.

Men sådan fungerer en moderne økonomi ikke.

I en krisetid skal man bruge alle redskaberne i værktøjskassen. Og det har vi gjort. De seneste tre år har vi haft det højeste niveau for offentlige investeringer i over 30 år.

Vi investerer i nye hospitaler. Vi investerer i skoler, vuggestuer og plejehjem.

Vi investerer i vores infrastruktur. Spørg bare Magnus Heunicke.

Der findes snart sagt ikke den plet i Danmark, hvor Magnus ikke er i gang med at bygge jernbaner, motorveje, cykelstier, letbaner, havne eller metro.

Og findes den plet, så sig det for himlens og Bjarne Corydons skyld ikke til Magnus.

Når arbejdsløsheden falder, beskæftigelsen stiger og der er styr på pengene, så er det fordi, der sidder en socialdemokrat i Finansministeriet.

Og hvad betyder det, at der sidder en socialdemokrat i Erhvervs og Vækstministeriet? Jeg tror ikke nogen er i tvivl om, at Henrik Sass Larsen gik langt for at hjælpe til med en løsning, så der fortsat er et slagteri på Bornholm.

Og med Mette Frederiksen i spidsen har vi fået luget ud i Claus Hjorts meningsløse aktiveringsmaskine. Vi gør afstanden mellem ledighed og det næste job kortere. Og nu er spaghetti noget man spiser, og ikke noget man bygger tårne af på aktiveringskurser. Arbejdsløse skal behandles med respekt.

Så kære kongres: Hver eneste økonomiske reform har haft for øje at skaffe arbejdspladser. Skattereformen. Vækstplan DK. Vækstpakken. Tre finanslove og en fjerde på vej.

Her er nogle tal, der ikke er til at tage fejl af.

I 2011 var byggefagenes arbejdsløshed 8,6 procent. Nu er den nede på 5,1 procent.

I 2011 var metalarbejdernes ledighed 7,7 procent. Nu er den nede på 4,2 procent.

Og i gruppe 10.300 fuldtidsledige. I juli 2014 var det tal 4.700.

Det seneste halvandet år er 27.000 flere kommet i arbejde.

Det kommer ikke af sig selv. Vi knokler for det.

For os er en sund og solid økonomi et middel og ikke et mål.

Og målet er det samme, som det har været i generationer af socialdemokrater. Flere job og bedre velfærd.

Og vi har leveret.

Den solide økonomi gør en forskel for mange danskere.

Flere penge til de pensionister, der har mindst. Vi målretter en milliard kroner til de ældre, som har mest brug for hjælp.

Og hvor tit har vi ikke talt om, at vi vil gøre mere for de mange danskere, som lever med en psykisk sygdom. Nu sker det.

2,2 milliarder kroner til psykiatrien. Slut med forskelsbehandlingen mellem psykiske og fysiske lidelser. Nu gælder behandlingsgarantien for alle. Langt om længe.

Vi står vagt om den frie og lige adgang til sundhed.

Ventetiderne på operationer er historisk lave. Og vi har lige fremlagt en ambitiøs sundhedsplan. Cirka 260.000 danskere har i dag en kræftsygdom. Det er en frygtelig sygdom. Derfor er det også uacceptabelt, at chancen for at overleve en kræftsygdom er lavere i Danmark end i lande som Norge og Sverige.

Det ændrer vi nu. På samme måde som vi sætter ind overfor kroniske sygdomme som KOL, diabetes og gigt.

Vi ved også, at uligheden i danskernes sundhed er for stor. Den er urimelig. Nu tager vi for alvor fat.

Vi skal have en tidligere diagnose, bedre behandling og flere gode leveår for alle.

Nick har taget vesten på og smøget ærmerne op. Vi handler.

Og samlet set er vi parate til at bruge fem milliarder kroner ekstra på sundhed de nærmeste år. Vel og mærke uden at skære i hjælpen til verdens fattigste mennesker.

Så det betyder noget at have orden i økonomien. Det handler om værdier.

Uden sorte tal på bundlinjen er det svært at give vores unge det bedste skub ind i voksenlivet. Nemlig en god uddannelse.

Igen. Vi har leveret.

En ny folkeskole med flere timer i dansk og matematik. Engelsk fra 1. klasse. En sammenhængende skoledag med plads til bevægelse hver dag. Nye måder at lære på. Og det må faktisk godt være sjovt at gå i skole.

Der var - mildt sagt - meget debat, da vi fik den nye folkeskole. Derfor er jeg også glad for at lærerne i klasselokalerne går så konstruktivt ind i den nye skole.

Det siger noget om en stor professionalisme. Men det viser først og fremmest den enorme entusiasme, der er drivkraften hos de danske skolelærere. Og det er vigtig at anerkende.

Kære skolelærere: I gør en fantastisk forskel for vores børn, og det vil vi gerne sige tak for.

Det er ikke nogen hemmelighed, at der er en klar sammenhæng mellem forældrenes baggrund og hvad børnene får ud af at gå i skole. Det er ikke alle, som kan hjælpe deres børn lige godt.

Det gør vi noget ved.

I mandags var jeg på Katrinebjergskolen i Aarhus.

Jeg mødte en flok niårige piger. De fortalte mig, hvordan deres lektiecafe fungerer.

En synes det er lidt træls, at ikke alle dukker op. En var glad for, at hun er blevet bedre til det dér med at gange. Og som Edda sagde: lektiecafeen er god, undtagen når drengene larmer.

Nogle ting ændrer sig aldrig.

Vi har en ny folkeskole, fordi vi har en socialdemokratisk ledet regering.

Det samme gælder vores erhvervsuddannelser. Nu rydder vi op. Færre retninger. Flere timer. Mere kvalitet. Vi gør, hvad vi kan for at løse problemet med praktikpladser.

Men vi er ikke i mål. Derfor en stille men bestemt opfordring til Danmarks virksomheder: Vi har fået en ny og bedre erhvervsuddannelse. Vi har brug for flere praktikpladser. I har også et ansvar.

Nu er opgaven at få et bedre gymnasium. Vi skal have en stærkere sammenhæng mellem gymnasierne og de videregående uddannelser.

For to år siden sagde vi på vores kongres, at vi ville have den bedst uddannende generation i danmarkshistorien.

To år senere; en god folkeskole er blevet bedre. En ny erhvervsuddannelse. En ny 10. klasse. Et bedre gymnasium på vej. Rekordstort optag på de videregående uddannelser. Og faktisk er der aldrig brugt så mange penge på uddannelse som nu.

Andre lande i Europa skærer i deres velfærd. Vi holder fast.

Og takket være en sund økonomisk politik kan vi nu udbygge vores velfærd. En lille smule hvert år. Vi har fremlagt en plan for, hvordan udgifterne til den offentlige service kan stige 0,6 procent hvert år frem til 2020.

Det er ikke meget. Det indrømmer jeg blankt. Men det er nok til, at vi kan sikre de målrettede og mærkbare forbedringer, vi har brug for. I 2020 svarer det til, at vi har cirka 20 milliarder kroner mere til velfærden.

Omsorg for vores ældre. Bedre kræftbehandling. Den dygtigste generation. Sund økonomi. Råd til lidt mere velfærd.

Det er vores vej. Vi passer på det, vi har. Gør det bedre. Sikrer tryghed. Og får alle med.

Hvad er alternativet til en socialdemokratisk ledet regering?

Det skal jeg fortælle jer. Det er Lars Løkke Rasmussen.

Hans opskrift for Danmark er en giftig cocktail af skattelettelser og nulvækst, som vil kaste Danmark ud i et eksperiment.

For hvordan er det nu med nulvæksten. Det kære lille barn, som man i Venstre nægter at kalde ved sit rette navn. Og man forstår dem jo godt.

Sandheden om nulvækst er følgende. For at sikre velfærden skal der bruges lidt flere penge hvert år. Det har vi. År for år.

Nulvækst er nul kroner ekstra. År for år.

Derfor skal Lars Løkke Rasmussen det første år finde tre milliarder kroner. Hvordan gør han det? Det første år er det ikke så svært. Venstre skærer i udviklingsbistanden og tømmer reserverne i kassen. Så kender vi dem igen.

År to skal Lars Løkke Rasmussen så finde seks milliarder kroner. Det er lidt sværere, når man ikke bare kan skære i hjælpen til de fattigste i verden. Men hvem er det så? Er det de ældre?

År tre skal Lars Løkke Rasmussen så finde ni milliarder kroner i det offentlige forbrug, hvis nulvæksten skal holde. Og nu begynder det at blive rigtig svært. Ni milliarder kroner er mange penge. Er det hospitalerne, der skal bidrage til nulvæksten? Eller er det de unge, der skal have en dårligere uddannelse?

År fire er det 12 milliarder kroner, der skal findes på offentlige besparelser. Er det i år fire, at der skal fyres massivt i den offentlige sektor? Er det nu, vi får brugerbetaling, når vi går til lægen?

Der er meget, som er uklart, når det handler om Venstres nulvækst. Men der er én ting, som ikke kan diskuteres og det er, at nulvækst er en maskine, der udhuler det, vi i fællesskab har bygget op.

Hvordan er det så med Venstres skattelettelser? Må vi få at vide, hvor de skal falde og hvordan de skal finansieres? I kender selv svaret. Arveafgiften skal ned. Topskatten lettes. Beskæftigelsesfradrag op.

Ned, op, lettes. Der er meget gymnastik over det altså tal-gymnastik.

Lysten til at bruge penge er stor. Viljen til at finde dem er lille.

Nulvækst og skattelettelser er Venstres vej. Vi ønsker en anden vej for Danmark.

Hvis man har prøvet at rydde op efter en teenagefest - og det har jeg - så ved man, hvad opgaven var efter 10 år med VKO. Det er hårdt arbejde. Og det er ikke alt, der gemmer sig i hjørnerne, som er lige behageligt.

Den gode nyhed er, at vi stort set har fået ryddet op. Den dårlige nyhed er, at Lars, Kristian, Søren og Anders er ved at varme op til en ny fest.

Alene i denne uge har De Konservative brugt 10 milliarder på skattelettelser. Dansk Folkeparti vil bruge penge på alt. Liberal Alliance vil have skatten ned på 40 procent.

Nogle gange kan man faktisk blive helt i tvivl om, hvad der samler de fire partier ud over, at de vil holde fest med Lars Løkke for bordenden.

Forleden dag fik vi noget af svaret.

Hvis man troede, det var en vision for Danmark, så blev man skuffet. Hvis man troede, det var en samlet økonomisk plan, så blev man skuffet.

Nej, i disse tider - hvor ungdomskriminaliteten er den laveste i over ti år - så er dét som på en god dag samler de fire borgerlige partier, at den kriminelle lavalder skal ned på 12 år.

Jeg tør slet ikke tænke på, hvordan en dårlig dag så ser ud.

Husk nu at et af regeringens første lovforslag var at hæve den kriminelle lavalder fra 14 til 15 år.

Jeg har sagt det før. Og jeg siger det igen: Socialdemokraterne vil ikke sætte børn i fængsel.

Danmark skal ikke ud i et nyt eksperiment.

Det er nu, vi skal holde fast i vores resultater. Vi har så mange. Men det er også fuldstændigt rigtigt, at vi ikke har fået gennemført alt, vi gik til valg på.

Forklaringen er ret enkel: Vi er en ægte mindretalsregering.

Og med en ægte mindretalsregering mener jeg en regering uden ubegrænset kassekredit hos Dansk Folkeparti.

Vilkårene for min regering - vores regering - har hele vejen igennem været, at vi skal finde flertal for vores politik. Hver dag. Året rundt.

Det er ikke noget, jeg begræder. For vi ønskede jo at bryde med nullernes blokpolitik. Det har vi gjort.

Vi har et godt samarbejde med Enhedslisten. Enhedslisten har været med til at træffe vigtige beslutninger om at bekæmpe fattigdom, styrke den kollektive trafik, fremrykke offentlige investeringer og trække Danmark i en grønnere retning.

Men vi er også af og til uenige. Lad mig give et eksempel. For os socialdemokrater har det været vigtigt at rette op på den forsømte konkurrenceevne. Det har vi gjort. Vi vil gerne have produktionsarbejdspladser i Danmark. Derfor har vi forbedret vilkårene for virksomhederne. Vi har sænket skatter og afgifter for at sikre, at vi stadig har arbejdspladser i industrien.

Der er forskel på Socialdemokraterne og Enhedslisten.

Derfor er det ikke alle opgaver, vi kan løse med Enhedslisten. Det gjaldt i 90'erne. Og det gælder i dag.

Først var vi tre partier, der tog opgaven på os. Undervejs valgte SF at træde ud af regeringen. Det var en fair og frivillig beslutning. I dag har vi et godt og tæt samarbejde. Og SF har al mulig grund til at være godt tilfreds med resultaterne.

Nu er vi så to partier, der løfter ansvaret med at skaffe flertal hver dag. Det har vi prøvet før.

Men hvad vi ikke har prøvet før er, at der kun er ét andet parti i Folketinget, der er parat til at tage et regeringsansvar.

Dansk Folkeparti vil først i regering den dag Pia Kjærsgaard siger noget pænt om Socialdemokraternes formand.

Og hvornår er det lige det sker....

De Konservative tøver også med at tage ansvaret. Og det er vel fair nok, når man ved, hvor meget de slås med at finde ud af hvem, der har ansvaret i deres eget parti.

Og først den dag fri narko til eget brug bliver en del af en borgerlig regerings politik er der plads til Liberal Alliance.

Hvorfor alle disse krumspring?

Det skal jeg sige jer. Ansvaret i en krisetid slider. Det ved vi. Og det ved vores modstandere.

Tag bare debatten om løftebrud. Den har været hård ved os. Ingen tvivl om det. Men lad os huske hinanden på, at man ikke kan gennemføre mere end det, man har flertal til, og at vi har gennemført langt langt det meste af det, vi gik til valg på.

At de borgerlige har haft travlt med at tale om løftebrud er da ikke mere overraskende end, at København Fur støtter Venstre økonomisk. Nå nej det sidste var faktisk en overraskelse.

Men det kan ikke komme bag på nogen, at de borgerlige angriber os. Og nej, Venstre holder ikke igen.

Man kan faktisk have dem mistænkt for at have indført en bonusordning for grove påstande. Jo vildere jo bedre. Det siger noget om Venstres økonomi, at de har råd til Søren Pind.

Og mon ikke der er faldet en stor slat for følgende fantasifulde påstand fra et medlem af Venstres folketingsgruppe. Og jeg citerer:

"Der blev født flere børn, da vi sad i regering, men nu har regeringen gjort det utrygt at være børnefamilie med alle de løftebrud."

Tak for kaffe.

For god ordens skyld vil jeg minde Venstre om, at en af de første ting denne regering gjorde var at afskaffe den dybt asociale brugerbetaling på kunstig befrugtning, som Lars Løkke Rasmussen havde indført.

For kære Venstre. Socialdemokraterne kan faktisk godt lide børn. Og vi står fuldstændig på mål for den politik, vi har ført.

Så når Venstre-folkene kommer buldrende med bål og brand og råber om løftebrud, så skal vi ranke ryggen.

Vi gik til valg på, at arbejdsløsheden var for høj. Nu er den faldet.

Vi gik til valg på at få bragt orden i dansk økonomi. Det er sket nu.

Vi gik til valg på, at vi ville have en bedre kollektiv trafik. Nu har vi en Togfond.

Vi gik til valg på, at der også i fremtiden skulle være råd til velfærden. Nu har vi sikret, at vi kan investere 20 milliarder i sundhed, omsorg og uddannelse de kommende år.

Jo, der er også ting, vi ikke har gennemført, selv om vi kunne. Det ved vi alle sammen. Tag øremærket barsel.

Det er et forslag, som vil fremme alt det rigtige. Og hvis målsætning jeg - som jo faktisk var feminist før jeg blev socialdemokrat - støtter fuldt og helt. Det er godt, at mænd tager del i deres børns barsel.

Men sandheden er, at vi ikke engang selv var sikre på, at vi havde fundet den rigtige løsning, fordi det reelt ville betyde mindre samlet barselstid til vores børn. Vi har stadig det samme mål. Vi skal bare finde andre veje.

Vi er en ægte mindretalsregering. De andre har dømt os ude fra dag et. Alligevel har vi opnået mere end vores modstandere frygtede, og vi selv turde drømme om.

Venstre, I kan bare komme an.

Kære kongres.

Alle ved, at den parlamentariske virkelighed til tider har gjort det vanskeligt at være socialdemokrat. Det gælder ikke mindst det spørgsmål, som optager os alle; den dagpengereform som Kristian Thulesen Dahl af helt egen drift fandt på.

I 2010 sagde de borgerlige anført af Inger Støjbjerg, at mellem 2.000 til 4.000 ville falde ud af dagpengesystemet. Det passede ikke. Over 40.000 har nu opbrugt deres dagpengeret.

Derfor har vi handlet.

Til i dag er alle blevet sikret op til fire års forsørgelse stik imod Venstre og Dansk Folkepartis oprindelige ønske. I alt har regeringen brugt over tre milliarder kroner på at afbøde konsekvenserne af Thulesen Dahl-reformen.

Det er mange penge i en økonomisk svær tid.

Vi har Socialdemokraterne har - gjort en forskel for de tusindvis af mennesker som stod til at have opbrugt deres dagpenge. Præcis som man kan forvente af en socialdemokratisk ledet regering.

Alligevel har det i perioder nærmest virket som om, at det var Mette, Bjarne og mig, der har opfundet dagpengereformen. Intet kan være mere forkert.

Jeg forstår godt frustrationerne. Det gør alle.

Men lad os rette dem mod reformens bagmænd.

Det gavner ikke vores sag, hvis vi selv skaber det indtryk, at det er Socialdemokraternes skyld at dagpengereformen ikke fungerer.

Husk på, at Løkke er ligeglad. Og husk på, at Dansk Folkeparti gennem tre år har forsøgt at finde en grimasse, der kan passe.

Det er os, der hele vejen igennem har talt de arbejdsløses sag. Og vi har gjort det ud fra et vanskeligt udgangspunkt.

Fakta er, at ved valget i 2011 fik de partier, som gik ind for dagpengereformen flere stemmer ikke færre. Flere stemmer. Ikke færre.

Valgets tale var, at dagpengereformen skulle bestå. Og selv om vi socialdemokrater har mange talenter, så kan vi ikke vende op og ned på den politiske tyngdekraft. Det handler ikke om at være svag eller stærk. Klog eller mindre klog. Det handler om 90 mandater i Folketinget.

Det var selvfølgelig en mulighed at lægge armene over kors og lade VKO fortsætte. Men det gjorde vi ikke.

Jeg traf et valg. Den socialdemokratiske ledelse traf et valg. Vi tog ansvaret og indgik en aftale om et regeringsgrundlag. For vi må ikke glemme, at regeringen består af to forskellige partier. Med forskellige prioriteter og forskellige vurderinger. Derfor har vi en aftale.

Og det er netop, fordi vi holder vores aftaler og stoler på hinanden, at vi kan få ting til at ske. Den tillid er dyrebar. Den har været grundlaget for socialdemokratiske statsministre gennem tiderne.

Og derfor holder jeg som socialdemokraternes formand fast i vores del af aftalen med vores regeringspartner.

Vi skal ikke glemme, hvad aftalen også betyder.

Tag bare kampen mod social dumping. Efter 10 år med VKO sker der endeligt noget. ID-kort på byggepladserne. Skærpet straf for svindel og humbug. Ny indsats mod ulovlig godskørsel.

Og nu vores forslag om at hæve fradraget for de faglige kontingenter. Et forslag som betyder noget for 1,3 millioner danske lønmodtagere. Et forslag som er et rygstød til lønmodtagernes rettigheder.

Alt det var ikke blevet til noget uden vores aftale med de radikale. Derfor vil jeg sende en hilsen til vores radikale partnere i regeringen.

Det er os, der sammen har skabt og udbygget vores velfærdssamfund.

Men ja, debatten har været svær. Den har krævet meget af os. Og derfor er det også vigtigt at sige meget klart her i dag; når så mange socialdemokrater i partiet og i fagbevægelsen så mange gange har vendt sig kritisk mod den dagpengereform, der blev vedtaget før regeringsskiftet, så er det jo ikke dem, der er noget i vejen med. Nej, det er dagpengereformen, der er noget i vejen med.

Det var jo derfor, vi stemte imod den.

Det folketingsvalg, der skal afholdes indenfor det næste år, kommer til at handle om retningen for Danmark. Om de store spørgsmål i vores samfund. Om hvilken fremtid vi vil have med hinanden. Hvordan rettigheder og pligter følges ad. Om tryghed for lønmodtagerne.

Og derfor også om dagpenge.

Jeg har tre anbefalinger til danskerne.

Hvis man ønsker et andet dagpengesystem end det Thulesen Dahl opfandt, så er min anbefaling, at stemme på et parti, der var imod fra dag ét.

Hvis man vil være sikker på, at et nyt dagpengesystem bliver indfaset på en ordentlig måde, så er min anbefaling at stemme på et parti, der har vist viljen til at hjælpe mennesker, som er kommet i klemme.

Og hvis man vil være sikker på, at dagpengesystemet ikke om to år og fire år bliver kastet op i luften og udsættes for flere af Thulesen Dahls hovsa-reformer, så er min anbefaling at stemme på et parti, der tager ansvar og står ved aftaler. Også når det er svært.

Og kære kongres. Der er kun et parti, som lever op til alle tre anbefalinger. Der er kun et parti, som har kæmpet med næb og klør mod reformen. Som har knoklet for at hjælpe mennesker i klemme. Og som samtidig har indgået de nødvendige aftaler for at skabe de vigtige resultater.

Det er os. Det er Socialdemokraterne.

Vores modstand mod dagpengereformen er dybtfølt. Vores vilje til at tage

ansvar er stålsat. Vi er socialdemokrater.

Og vi vil ikke have mere hovsa-politik fra Dansk Folkeparti. Derfor har vi nedsat en dagpengekommission.

Jeg har bedt kommissionen om at fremrykke sin betænkning fra 2016 til september 2015. Altså allerede om et år.

Dagpengekommissionens formand har forsikret regeringen om, at den ændrede tidsfrist ikke er en hindring for at levere et solidt arbejde. Det vil jeg gerne takke for.

Med dagpengekommissionens analyser og anbefalinger vil et nyt Folketing hurtigt kunne gå i gang med arbejdet med en ny dagpengereform. Og et nyt dagpengesystem vil kunne træde i kraft den 1. januar 2016.

Jeg er ikke tvivl om, at danske lønmodtageres interesser i de forhandlinger vil være bedst varetaget af stærke socialdemokrater.

Vi vil have et nyt dagpengesystem. Og det får vi.

Kære alle sammen.

Vi skal vinde valget.

Alternativet er Lars Løkke og nulvækst.

Kampen mod social dumping vil blive lagt i dvale.

År for år vil velfærden blive udhulet.

Og de borgerlige bliver ved, til de har fået det Danmark, de ønsker. Stærkere markeds kræfter. Svagere fællesskab. Fattigere velfærd for de mange. Større velstand for de få.

Så ja, der er meget på spil i den kommende tid.

Derfor er det så vigtigt, at vi står sammen. For vi har så meget vi vil.

Vi vil udbygge velfærden.

Sikre trygheden.

Vi vil sikre ordentlige løn og arbejdsvilkår for lønmodtagerne.

Sikre at vores unge bliver den bedst uddannede generation i danmarkshistorien.
Bedre kræftbehandling.

Vi vil gøre op med uligheden i sundhed.

Et uddannelsesløft til de ufaglærte.

Vi vil sikre en solid økonomi, hvor pengene passer.

Vi vil passe på Danmark og hinanden.

Alt det kan vi i fællesskab få til at ske.

Men det kræver, at vi står sammen. At vi står ved vores aftaler. At vi står sammen om vores resultater.

Kære kongres.

Vi har haft regeringsansvaret i tre år. Der er mindre end et år til, at vi møder danskerne ved valget. Det er nu, vi som parti skal vælge.

Vi skal vælge, om vi vil ærgre os over det, vi ikke nåede. Eller om vi er stolte over, vi har ført Danmark gennem krisen med vores solidaritet og fællesskab i behold.

Vi skal vælge om vi nidkært vil finde fejl og mangler hos os selv. Eller om vi skal fortælle danskerne om, hvad nulvækst betyder for vores velfærd.

Vi skal vælge, om vi vil bøje nakken og tro på de borgerliges skræmmekampagner om hvem vi er.

Eller om vi en gang for alle siger til os selv og til resten af befolkningen: Vi er

socialdemokrater. Vi gør det, som er bedst for Danmark, og alle skal med.

Vi skal vinde det valg. Og vi skal gøre det i fællesskab.

Kilde

Fra prof. Robert Klemmensens private samling

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/helle-thornings-tale-ved-socialdemokraternes-kongres-2014>